

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Külföldi pénzek postautalványt küldhetők.
Egyes számok 20 filléért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenléti 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azon túl minden szó 2
fillérvél számítatik.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk a közlésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

1632/1907 szám.

Hirdetmény!

Léva város birtokosai felhívják, hogy a folyó 1907 évi márczius hó végéig a belsőségeket, majorkákat, szőlőkben, gyümölcsösökben és kertekben levő fákat és bokrokat a hernyóktól, hernyó-fészektől és lepke-tojásoktól tisztítsák meg, — az összegyűjtött hernyókat, hernyófészkeket és tojásokat pedig égessék el.

Mert aki ezt teljesíteni márczius 31-ik napjáig elmulasztaná, — azon birtokos helyett az 1894. évi XII. t. cz. 52 §-a értelmében a Hatóság fogja az irtást a mulasztó költségén elvégeztetni, ezenkívül pedig a mulasztó birtokos az 1894. évi XII. t. cz. 95 §-ának k. pontja alapján 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel — esetleg 20 napi elzárással fognak sújtani.

Léva 1907 évi márczius hó 11-én.

Bódogh Lajos
polgármester.

II.

1691/1907 szám.

Hirdetmény!

Léva város képviselőtestülete f. hó 5-én tartott közgyűlésében hozott 1304/1907 sz. u. intézkedésében névszerinti szavazással elhatározta, hogy Knapp Dávid lévai lakos háztulajdonosnak a lévai Kossuth-Lajos téri 11 sz. ház előtt 44 négyszögű kiterjedésben az aszfalt járda vonaláig elterülő közteret építkezés céljára a szabályozási vonal betarthatása végett 16 korona egységárral 704 korona vételárért öröktulajdonába bocsátja.

Ezen felsőbb jóváhagyást igénylő 1304 számú határozat mai naptól számított 15 napra a városi iktató helyiségbe közszemlére kitétetik, miről Léva város lakossága az ugyanezen határidőn belül érvényesíthető felülbizési jogára való figyelmeztetéssel értesítettik.

Léva 1907 évi márczius hó 11-én.

Bódogh Lajos
polgármester.

III.

1662/1907 szám.

Hirdetmény!

Léva város képviselőtestülete f. évi márczius hó 5-én tartott közgyűlésében határozatilag kijelentette, hogy a lévai állami tanítóképezde régi épülete megvételéhez nem

ragaszkodik, de óhajtja, hogy az ezért kényvező két lévai erkölcsi intézet: (a lévai ev. ref. egyház és lévai nőegylet) egyikének engedtesse át.

Ezen 1328/907 számú határozat a városi iktató helyiségében mai naptól számított 15 napon át közszemlére tételük ki, mely időn belül bármely lévai polgár részéről felelősség érvényesíthető ezen hozott intézkedés ellen.

Léva 1907 évi márczius hó 11-én.

Bódogh Lajos
polgármester

Székhely kérdésünk a parlamentben.

A magyar országgyűlés legnagyobb pártjának a függetlenségi pártjának a héten Barabás Béla elnöke alatt tartott értekezletén szóba került Barsvármegyének a székhely kérdésében hosszú idők óta folytatott küzdelme. Ifjabb Madarász József, országgyűlési képviselőnk hosszabb, kimerítő ismertetése után a párt, melynek értekezletén Kossuth Ferencz pártelnök és Wekerle Sándor miniszterelnök is részt vett, egyhangulag, nagy lelkesedéssel kimondta, hogy Barsvármegyének azt a mozgalmát, mely szerint a megyei székhely Lévára helyezessék át, melegen támogatja s Léva városának is ebbeli törekvését minden igyekezetével előre fogja segíteni.

Ez az évszázadok óta tartó küzdelem, melyet eddig kormányfőink kevés figyelemre méltattak, valóban megérdemli a pártolást, mert a hosszú harc nyomán oly kulturális és közgazdasági emporium fog itt keletkezni, mely nemcsak Barsvármegyének, de az egész északnyugati Magyarország jövődjéért mérvetelen kihatással leend.

Történelmi tény, hogy egész a török háborúk közepéig a vármegye székhelye Léva városa volt. A minden irányban itt találkozó utak a vármegye kulcsává tették Léva várát, a melyben hosszú évszázadokon át intézte a vár-

megye közönsége a maga autonómiáját. Ha a török háborúk nincsenek, talán soha senkinek sem jutott volna eszébe, hogy a székhelyet máshová tegyék át. Ámde a török megvetette a lábát Léva várában s a vármegye urai a hegyek közé, Kistapolcsányba költöztek, majd a Paluskák szivessége folytán, az ő kastélyukban, Aranyosmaróton kapott a vármegye ideiglenes szállást.

Abban az időben bizony gyakran megesezt, hogy több helyen a török az egész vármegyét elfoglalta. Ennélfogva a vármegye más, idegen vármegye területén folytatta tanácskozásait. Mikor azután a török kitakarodott a területéből, haza ment a vármegye közigazgatása, törvényhatósága. Nálunk ellenben a szives vendéglátásból az lett, hogy a falu, a hová a kalandozó ellenség elől elrejtettük a vármegyét, ott fogta az egész közigazgatást és lett székhelyülé a nélkül, hogy akár az ország levéltárában, akár Barsvármegye protokollumaiban csak egyetlen egy határozat is lett volna, mely ezt az állapotot fenntartani elrendelte volna, a mely csak némi jogalapot is kölcsönzött volna a mindenképpen törvénytelen, alkalmatlan, de egyenesen magának a vármegyének akarata ellenére támadt állapotnak.

A vármegye közönségének határozott akarata volt mindenkoron, hogy a székhely továbbra is Léván maradjon, illetve oda, mint eredeti helyére vitessék vissza, mert ezt kívánta a vármegye érdeke, tekintélye, polgárainak jóvalta, a közigazgatás célszerűsége.

Már a török harcok elmúltá után, a vármegyei sessiókon, az 1770-es években maguk a tisztviselők, a megye gyűléseken sürgették ebben az irányban többször kimondott végzéseiket. Azonban ezeknek nem tudtak érvényt szerezni, mert mindig akadtak a törvénytelen állapotnak saját egyéni érdekeltségük miatt védelmezői. Ugy hogy csak jó

sokára, 1787-évből tudták Ürményi József akkori nagynevű országbirónk közbejötté mellett az udvari kancelláriánál keresztülvinni azt, hogy a vármegye székhelyét visszahelyezték Léva városába.

De a mily óriási erőfeszítésbe került Ürményinek ez, a vármegye egyhangú határozatának végrehajtása, szinte csodálni lehet, hogy nemcsak ő, itkos pártfogók alattomos uton — azon hamis állítás nyomán, hogy a barátok visszakövetelik a megyeháznak berendezett zárdapületeket, ami sohasem következett be — könnyen, hivatkozva II. József törvénytelen eljárására, rövid uton visszavitték a székhelyt Aranyosmarótra, a hol azóta a vármegye akarata ellenére, a polgárság érdekeinek rovására van. Ha azóta arról győződünk volna meg, hogy Aranyosmarót bármely alapon mérlegelve hivatott egy vármegye közönségének, tisztikarának érdekeit kielégíteni, hogyha ezen kis tót község, mint székhely megnövekedett, maga és környéke megizmosodott volna, szóval hogyha igazi centruma lehetne a vármegye közigazgatási és közgazdasági érdekeinek, hogy nemzeti kulturánk, feladatunk megoldásában a megkívánó fejlettségre bivatott volna: az áthelyezés vita tárgya lehetne, de így minden perc mulasztás az ország és Barsvármegye közönségének érdekében a Lévára való visszahelyezés sürgős feladatot képez.

1787-óta is a vármegye számtalanszor megújította határozatát, hogy székhelyének csak Léva városát óhajtja. Botka Tivadar hírneves történészünk a hatvanas évek elején is hatalmas argumentumokkal mutatta ki a tarthatatlan helyzetet. Reá mutatott arra, hogy a vármegye fejlődése másként nem is lehetséges, mintha azt Léva városából igazgatják.

A közérdek védelmének igaz mérlegelése nyomán ez alapon helyezte el Wekerle Sándor akkori pénzügyminis-

TÁRCZA.

Márczius 15-én.

Ne szálljon csüggedés a ti lelketekbe!
Jobb kor hajnalára bizton várjatok!
Későn jó a balszam néha fájó seb, De üdvé teszi a bágyadt tagot.
Hó fedi el néha a tavaszi tájat,
Magvető vetését a sár nyeli bé,
De meglegi részét a ki híven fáradt,
S szíve boldogsággal lesz majd telivé.

Hogy voltunk még nem rég, a drabantos korban?
Szuronyosok örzék tettünk és szavunk'.
Az igazság bennén fetreggett a porban,
Magszokott méreggel gyilkolók magunk'.
Kevély büszkeséggel mérközésre hívtak
Bécsnek sőpredéki, régi korbelyek.
Telhetetlenségükben magukkal nem bírtak
Rangot s pénzt imádtak szabadság helyett.

Bódító itallal, álnok ígérettel
Csalogatták a nép száza, ezreit.
A sötét bűn rényes, szent álarcot vett fel,
Hazugságos nyelvel ödöngött a lit.
A jól tartott szolgák vad kopóká lettek;
Marták, tépték drága testedet, hazám!
De hála az Égnek, az igazak vetek
Fényes diadalmat Bécsnek rút hadán.

Az igazak lelke kért erőt magának,
A közromlottsággal szembe szállani.
Szívünk elhagyá a kétség és a bánat,
S megtudánk a harcban híven állani.
Az „örök szövetség“ hosszú negyven évre
Ime bomlik, ime foszlik szerzetészt;
Mert a magyar nemzet — áldás életére!
Visszanyerte szíve hű társát, eszt.

Főn az országházban józan alkotások
Lépnék előtérbe. A nép java mind,
— órák vannak még hollók és vannak srások,
Sokakat a jószág megtérésére int.

Kóros álom helyett tiszta valót látnak:
Osztrák iga nem tesz boldoggá soha.
És igaz, mit olykor kiszólnak a bátrak:
Hogy a nemzet atyja mégis mostoha.

De kell, hogy még jöjjön jobb idő is, mint ma:
Tavaszi virágzás, dús nyár, érlelt;
Mikor erők lombját lágyabb szél puhítja;
Mikor Istenhez tér minden vakmerő.
Mikor a gyümölcs is edesebb lesz annál,
Mit a függetlenség ma oly szűken ad;
Mikor hál'adás kél minden sír bantál,
Hol a népszabadság rózsája fakad.

Kossuth Lajos nyomán nemcsak a fiának
Kell haladni, hanem mindnek, a ki itt
A hazáért munkál s a haza javáért
Áldozza föl élte boldog napjait.
Nemes összetartás tiszta választással
Párosulva kell, hogy harcot vívjanak,
S lesz idő, hogy édes, boldog áldomással
Vig dalt zengedezve múlt tőlük e nap.

Ne szálljon csüggedés a ti lelketekbe!
Március nagy napját ünnepelje meg
Az is, a ki nincs itt, kinek nincsen kedve,
Ki tavasz nyíltán is kétkedő beteg.
Mert ez a nap nyújtott szabadságot nekünk;
S e nap lelkesít: azt meg is tartani.
Rabbilincset széllyel ekkor törte népünk,
S kezdett ég szavára híven hajtani.

Hogy mi történt aztán, de is keressétek;
Büfedező fátylát tartsa meg a mult.
Hiszen már is szebbek azok a vidékek,
Hol a szabadságért hősök vére hullt.
Nézétek, nézétek az igazság napját!
Rövid időn föl a déli ponthoz ér.
Ég megáldja Árpád minden hű magzatját,
S a mit úgy kívánunk: él a haza, él.

Éljen is sokáig, és te is élj benne,
Hazafias lelkű barszermegyei nép.
Úgy szerepd e földet, mintha Isten lenne,
Hogyha részed áldás, balsors hogyha tép.

Mert a nagyvilágon lehet szebb a róna,
Jobban koszorizott, kincsesebb a bérc:
De szabadság mellett részed annyi jóba'
Nem lesz soha, mintha itt e honnak élsz.

Tóth István

Petőfi mézesheiről.

K. S. után közli: Budai Sándorné.

Költő egyszerű kis falu, de vidéke felső-
ges. Közel a távolban változatos hegylancok
látszanak, cserjés ligetektől kezdve, kopár
sziklagerincekig. A hegység is magaslaton
fekszik, előtte kanyarog a Lapos, mely folyó-
viz völgye nyit Koltó számára kissé szaba-
dabb kilátást.

Itt, hol a természet oly szép mindig, a
barátság, mely oly meleg volt akkor, a költő,
kit oly büszkének nevezünk a mi halhatatlan
Petőfinknek, jó pihenő helyet talált.

Petőfi kétszer volt Koltón. Először 1846.
szeptember utolsó napjától, október végéig.
Szeptember 7-én volt, midőn Teleky Sándor
a koltói gróf találkozózt Nagy-Károlyban a
lánglelkű költővel, kit oly nagyra becsült s
így szólt hozzá:

— Jer Koltóra Sándor, jó pihenő hely
lesz az neked!

— Megyek — viszonzá az, — ott tán
nem haragnak orozva a kutyák.

A költő haragos és kedvtelen volt.
Akkor írta ő a „Nagy Károlyban“ című
költeményét, mely az akkori harcok hatása
alatt született. E költemény merész hangjá-
ért orozta fenyegették. Koltón írta az „Er-
délyben“ című lelkes költeményét is, melyet
elszavalt az ott egybegyűlt szatmári, bihari,

máramarosi, doboka-megyei vendégek előtt,
kik lelkesen éljenztek őt ezért.

Pár nap alatt, a vendégek távozta után,
nagyon jól érezte magát a költő a koltói
magányban. Kettőn meradtak ott együtt, ő
és „demokratikus szívű druszája“ mint házi-
gazdáját nevezte. Fekete kávé, törökdohány
mellett sokat beszéltek, vitáztak a világról,
politikáról, költészetéről; el-elsétáltak a Lá-
posig, vagy az erdő széléig; lovagoltak
együtt, mi költőnek kedves időöltése
volt, őt vadászni is elment, bár nem a
maga kedvéért.

Az őszi erős idők beálltakor a házi
urat családi ügyei Kolozsvárra szólították.

— Mennem kell, druzsám — mondta
neki — s mig visszatérek, — légy plenipo-
tenciarius a dominiumban.

— Jól van, de sokáig ne váras magadra.
Szólóban rám ér a versfaragás dühe, mig
duettben lebirkozunk a fekete kisértet,
nyakára zudítva pár pohárral a „34-es“-ből.

Petőfi Berkeszig kísérte barátját s ott
írta a „Véres napokról álmodom“ című köl-
teményét. „Sándor urfi,“ ahogy a kastély-
beliek nevezték, midőn magára maradt,
többnyire olvasással töltötte idejét. Maga
írta ekkor: „Koltón sem a szerkesztő, sem
a kiadó nem lesi az embert a garasos ver-
sekért; a kritikusnak meg had cszsdalják a
foga.“ Csak hét költeményt írt ekkor Koltón,
melyek az „Erdélyben“ című kivéve, sze-
relemről, szabadságról s a természetről szól-
nak. Október elején sokat bolygott a Lapos
balpartján fekvő fűzesek közt. Nézte a

ter Léván Bars-Hont vármegyék kormányzására a kir. pénzügyigazgatóságot, a melynek közelében fekvő 21 gyár közül Léva mellett a Garamvölgyén 17 fekszik. — S ennek dacára az előző kormány hamis adatok, önző befolyások mellett az országnak évenként 100.000-ekkel való több kiadást okozva, a közérdeket lábbal tiporva, megbontatta a pénzügyigazgatóságot, s Ar-maróthra helyezte át.

Maga a vármegyeének törvényhatósága a legújabbban is kifejezte akarát arra nézve, hogy ezt a mostani retrográd állapotot végleg megszüntetni óhajtja. S támaszkodva nagy nevű Szilágyi Dezső volt igazságügyi miniszternek a parlamentben tett azon kijelentésére is, hogy immár elérkezett ideje annak, hogy Aranyosmarót Léva városával cseréltesék fel, újból felvette a mozgalmat, hogy a régi közóhajtásnak eleget tegyen s visszaállítsa a székhelyt oda, ahol a török háborúig állott, a hol ma is legjobb helye volna, Léva városába.

Ma már nincsenek Ar-Maróthon, vagy vidékén oly önző, haszonleső főurak, kik a közönség érdekeinek eltiprásával, törvénytelen eszközökkel, magas befolyásokkal saját érdeküket szolgálják. De ezt nem is türhetnénk tovább.

A vármegye közönsége hálás szívvel köszöni meg tehát a függetlenségi párt ez irányban kimondott őszinte támogatását és kéri is, hogy amikor saját érdekében ezt megvalósítani készül, álljon mellette, hogy célt érhesen.

Felhívjuk a kormány figyelmét erre az állapotra, a mely száztíz esztendő óta tart a nélkül, hogy indokolni tudnók miért. Barsvármegye közönsége nem akarja ezt a székhelyt, mert sérti a vármegye érdekeit, kárára van úgy az ott elhelyezett tisztviselőknél, mint magának a közigazgatásnak. A vármegye e kérdésben már állást foglalt s ez álláspont a vármegye többségének kifejezett óhajtása s ez alapon arra kéri a kormányt, hogy intézkedjék Barsvármegye székhelyének Lévára leendő áthelyezése érdekében. Soha igazságosabb ügyet nem ajánlottunk a kormány figyelmébe, mint tesszük ezt most, midőn a függetlenségi párt határozatával kapcsolatban arra kérjük, hogy intézze el ezt a kérdést akképen, a mint azt az ország és a vármegye érdekei követelik!

Március 15.

A nemzeti ünnepen a tavaszt szoktuk emlegetni, hiszen jó hasoulat a természet újjászületése a nemzeti szellem ébredésére. Az idén bizony cserben hagyott bennünket

kukoricaszédést, a mint ő debrecniesen mondta a „tengeri törököt.“ Néha leült egy boglyatövébe s olvasott a verőfényben, nem sokat törődve az itt divatozó cikornyás népezzel; az ő szívéhez az altöld magyar nótái szoktak.

A kastélybeliek sajnálkoztak, midőn Petőfi egyszer csak tél közeledtével, elindult Debrecen felé, Pestre. Marasztalgatták, de hiába. Megígérte, hogy nemsokára visszatér. Vissza is tért egy év múlva, mint feleséges ember.

1847. augusztus 5-én teljesült a költő legforróbb vágya, az erdői jószágigazgató „barna kis leánya“ jegyese lett és eldallhatta szép versét: „Itt a gyűrű, itt van végre ujjamon.“

Az aggódó apa, Szendrey Ignác, mindvégig ellenezte e frigyet, a mit sokan a költő iránti lelkesedésből rossz néven is vettek tőle. Az ellenség hiába volt; három nap múlva Julia a költő neje lett s ez boldogan bucsuzott el nőtlenességétől, „Isten hozzád nőtlenység barátom“ című szép versében.

Szeptember 8-án épp egy évre a „barna kis lány“ megismerése után történt meg az esküvő, mint barátjának, Kerényi Frigyesnek írta: „középkori regényességgel, az erdői várkapornában kora reggel.“ A költő álmódzott, emlékezett. Egy év előtt, szeptember 7-én látta meg Nagy-Károlyban egy kert lugaiban először az erdői szép kis leányt, kinek ma már a világ előtt is azt énekelhetto: „Rózsabokor a domboldalon, borulj a vállamra angyalom.“

A fiatal pár az esküvő után néhány órával kocsira ült, hogy az vigye el az erdőid

a tavasz: csütörtök virradóra vastag hólepel borította a világot. A tél nem akar engedni. De ha a tavasz az idén késik is, a nemzeti ünnep előbb nyit meg, mint máskor, már 14-én délután megkezdődött az ünnepélyek sorozata.

Az irt. nővérek intézetében

d. u. ¼ 4 órakor kezdődött az ünnepély. A kis leányok hófehér ruhában, pompás nemzetiszallagokkal ékesítve, a hazaszeretet magasztos érzetétől áthatva álltak félkörben az intézet szinpadán. Ez a magasztos érzet honolt minden arcon, ezt hangoztatta ünnepélyüknek minden egyes pontja. Lapunk szük határai nem engedik meg, hogy a tartalmas műsor minden részletével foglalkozunk, az bizonyos, hogy minden szó, minden hang a haza szent szeretetéről beszélt. Alkalmi zenei műveket adtak elő bámulatos gyakorlati készséggel a zongorán; tiszta, üde, csengő hangon énekeltek a nemzet imáját, a kurucok énekét, s mindenkiféle nagy áthatottsággal, igaz érzéssel, szépen szavaltak. A közönség igaz gyönyörűséget talált a gyermekek szép előadásában, oktatóik pedig megbecsülhetlen jutalmat nyertek fáradozásaik kitünő eredményében. Az ünnepély Báthy László igazgató megható szép beszédével zárult.

Ünnepi szinjáték.

Az újdonságok sorozata eggyel bővült. Este 8 órakor a kath. legényegylet alkalmi szindarabot adott elő az *Oroszlán* nagytermében: 1848. *Az ur és jobbágy.* Az előadás széles körben keltett érdeklődést, amiről tanuskodik az, hogy a termet zsufolásig megtöltötte a közönség, különösen az álló közönség volt nagy számban, nem is említve a karzatot, melyen kétannyi ember tolongott, mint a mennyi ott elférhet. E előadás előtt és szünetek közben a *lévai munkásegylet* zenekara játszott; ez volt első felépésük, és dicséretükre legyen mondva, becsülettel megállították helyüket. A kezdet nehézségeit figyelembe véve, tisztességesen oldották meg feladatukat. Maga az előadott darab szerkezetileg súlyos kifogás alá eshetik, de alkalmi és nagyon népszerű motívumokkal dolgozik, melyeknek hatását a műkedvelők buzgósága és lelkesedése csak emelte. Az előadásról lapunk más helyén emlékezünk meg. Itt csak annyit, hogy a legényegylet ezen alkalmi előadással nagy mértékben hozzájárult a nemzeti ünnep értékének fokozásához. A márciusi napoknak egyszerű, tetszetős kepekben való szemléltetése igen jó volt ahhoz, hogy azok jelentőségét mindenki felfoghassa.

Ébresztő.

Röggel 6 órakor mély ágyudörgés jelezte március 15-ének ébredését. Nyomban ezután megharsant a munkásegylet zenekara; hangos kürtszóval járták be a város fő utcáit, ébresztve az alvókat és hirdetve az ünnepi napot. A harsány zenére a napocska is vigabban ébredt, mint az előtte való napon: szép, verőfényes tavaszi napsugár áradt keletre, és ugyancsak olvasztotta a téli ruhát. A délelőt folyamán már száraz volt a gyalogjáró, sőt itt-ott a kerámis is.

Ünnepi istentiszteletek.

8 órakor a keresztény felekezetek templomaiban ünnepélyes istentisztelet tartott. A plebánia templomban Báthy László prépost-plebános tartott ünnepélyes nagy

kastélyból őket „azokon a szép kék hegyeken tul.“ Hátuk mögött maradt a gróf Károlyiak kastélya a nagy parkkal és halastóval, mely a monzó parknak, hol később Umberto olasz királyt megölték, tökéletes képmása. S ment a boldog pár „napkeletről messzebb napkeletre.“ Koltóra mentek a jó baráthoz, mint a költő rajzoló nejeinek: „Oda viszlek szép Erdélyországba, Lápos völgyi regényes magányba.“

Másnap — szeptember 9-én — toppantak be Koltóra.

— Itt lennék barátom! a mint látod, az én kis barnámmal s ha nincs ellenedre, itt szándékozunk eltölteni a mézesheteket.

— Parancsolj tetszésed szerint, édes druzsám! — válaszolt a gróf; még magam sem foglak háborgatni, tette hozzá gyöngéden. S a napot együtt töltötték vidáman, míg másnap a gróf Erdély északkeleti részébe utazott, a radnai fürdőbe. Tudta, hogy a boldogoknak egyedüllet kell.

Petőfi már otthon volt a koltói kuriában s Juliának sem ment nehezen, hogy egy kissé háziasszony legyen. Rendelkezéseikre állt az egész udvar, ők csak egymással gondoltak. A négyesügi kastély délkeleti sarkán volt a költő írószobája, ebből nyílt északra a feleségéé, nyugatra az ebédő. Sok volt ez nekik s rendszeren csak az írószobában ültek, tréfáltak, beszélgettek és olvastak. Onnan nyílt a legszebb kilátás. Nézték a Lápos vizét, a magas Ciblast, hol még a mult század elején bölények is tanýáztak. A szolgáknak kevés dolguk volt a fiatal pár körül s talán el is lehettek volna nélkülok, kivéve a szakácsot. Gyönyörű ősz

misét Kaveggia és Jónás káplánok segédletével. A kóruson a tanítónövendékek énekeltek a „zenés misét,“ közben ősrégi magyar egyházi énekeket énekelvén. A mise végén, a *Himnusz* után, a prépost-plebános kijelentette a híveknek, hogy az egyházmegyei főhatóság az ő megkeresésére Léva város katolikus hivatit a kötelező büjt való tekintettel felmentette a kötelező büjt alól. — Az ev. ref. egyházból az istentiszteletet ünnepélyel kötötték össze, az izraeliták imaházában 9 órakor Liebermann Jakab főrabbi tartott hazafias ünnepi beszédet.

A főgimnáziumban.

Délelőt 8 órakor a kegyesrendi templomban sz. mise volt, melyet Pózna József k. r. tanár végzett. Az istentisztelet végével az ifjuság és a tanári kar a gimnázium rajztermébe vonult. Ide sereglett a nagyközönség is oly tekintélyes számmal, hogy a terem az érdeklődők befogadására szüknek nyilvánulván, a folyosót is fel kellett használni. A Himnusz elneklése után *Vojacsek* Gyula VIII. o. t. ó. áh Gábor Március 15. c. versét adta elő mély érzéssel. Ezt követte a Kossuth Himnusz, az ifjusági énekar ügyes előadásában. Majd Pásztor József Március 15. c. szinjátéka vonta magára a jelenlevők figyelmét. *Dankó István és Farikas* Tivadár VIII. o. tanulók, de különösen *Kraft* Aladár III. o. játéka mindenkit elragadott. Az utóbbi különben már az istentisztelet alatt is feltűnt egy gyönyörű egyházi ének solo-előadásával. A Kossuth-Indu ó lelkes énekszáma után a próféta ihetü nagy költő hősnek, Petőfi Sándornak, jóslatát halottuk Kappi Gyula lemondómájában. *Rohonyi* Oszkár VII. o. t. szavaltata és *Medveczky* Károly VIII. o. t. zongorajátéka oly hurokat pengetett meg a szivekben, amelyek hallatára átértékük a „mindnyájunknak el kell mennünk“ mély értelmét. Az ünnepély koronája *Ambrusztler* Sándor kegyesrendi tanár beszéde volt. A tudós tanár nem sablonszerű, adathalmazai telt beszédet tartott, hanem rámutatott a szabadságharc indító okaira és kifejtette azt, hogy kürdelmeink fegyveres leverése nem verte le az eszmét, amely most is él, sőt erősebben él, és egy jövendő nagy Magyarország biztos alapja. „Historia est testis temporum et magistra vitae.“ (A történelem az idők tanuja és élet mestere, tanítója) mondja Cicero. A történelem tanúsága szerint pedig mindig győz előbb-utóbb az eszme. Azon eszme, mely főként Kossuth Lajos személyében összpontosul, okvetlenül diadalra, még pedig teljes diadalra fog jutni a mindenképen független Magya. ország alakjában. A lelkes ünnepélyt, amely egy jó óráig tartott, a közönség a „Szózat“ hangjai mellett hagyta el.

A tanítóképzőben.

Majdnem ugyanakkor kezdődött az áll. tanítóképző ifjuságának ünnepélye. A közönség már itt is előre foglalta a küldömben sem tagt helyiséget. Bevezetésül *Binét* Jenő szavaltta a Nemzeti Dal-t, mire a felállított énekar el is énekelte a Talpra Magyar-t. Majd *Szám* István mondott ünnepi beszédet, kiemelvén azt, hogy március idusa forrasztotta eggyé a nemzetet, s jelentősége az, hogy Kossuth márc. 3-iki indítványát a pesti mozgalom megerősítette, ez mintegy a nép szankciója volt. Inti társait, a leendő tanítókat a nemzeti egység ápolására. Ezen egységről beszélt *Eudródy* költeménye is, melyet *Dostler* Gábor az önképzőkör aiel-

volt ez nekik. A költő lelkesedve dalolta: „Király vagyok én, mióta birom Juliskámat“

Egészen másképp élt most, mint tavaly. Akkor főleg a természetnek, most csupán a szerelemnek. Párszor fölrandult nejevel a félóránnyira eső Óchegyre, hogy megmutassa neki a föld egyik legfestőbb látképét; vendégek ez időben nem jártak Koltón. Csak az a két lény volt ez a paradicsom, kik a költő szerint már „a teremtés napján“ egymásnak voltak rendelve. Sétáltak a kertben, tanulva a napfénytől szeretni, a pataktól csevegni, a madaraktól énekelni, a holdvilágtól ábrándozni. De a természet hamar változott; a fák elvesztették lombkoronáikat, a virágok elhervadtak. A szoba is azonban édenként volt nekik. Regényeket olvastak, *Dickenstől*, *George Sandtól* és id. *Dumastól*. Néhány napig *Petőfi* a muzsát is elhanyagolta nejeért, de szeptember vége felé megnyílt benne a dalok forrása s 19 költeményt irt október 20-ig, a koltói utolsó napig. Szerelméről szólnak e dalok, mert boldogsága e rövid szakában, mint maga írta, nem ért rá egyébről is gondolkozni.

A közelegő tél miatt elhagyták tehát Koltót, hol mint *Petőfi* megjegyze, oly édes heteket töltöttek, a milyen boldogságot halandó álmodni és elbirni csak képes.

Erdélynek vették utjokat s meglátogatták Kolozsvárt, Kalotaszeget s aztán Nagy-Szalontán „Toldy“ íróját. Onnan mentek Pestre.

A szerelem paradicsomára a szabadság kürdelme következett s a boldogság dalnok a csaták kürtjébe tujt. És fájdalom! a csaták viharai közt el is tűnt oly nyomtalanul, mint egy sohaj.

nőke szavalt. Ezután az ifjuság ének- és zenekara gyujtó hatással adta elő a Kossuth-nótát, majd *Práger* Kálmán Ábrányi Emil gyönyörű márciusi ódját szavaltta, mire ismét az ének- és zenekar következett a *Csatadal*-al. Végül az egész közönség orgonaszó kíséretében énekelte a himnuszt. A kerek kis ünnepély igen jó hatással volt a jelenlevő közönségre, nagyon tetszetek a zenével kísért pompás ének-darabok, ugyszintén a nagy hatással, átértett lelkesedéssel előadott szavaltatok. Némi szóbeszéd, sőt neheztelés hangzott, hogy mért nem volt a két intézet ünnepélye egymás után, de hát a rendezőség előtt épen az lebegett, hogy a közönség oszoljon el az intézetek amugy is szük helyiségeiben.

Népünnepély a Kossuth-téren.

Kora délután gyülekezett az ünnepelő tömeg a városháza és a Klain-féle épület előtt, melynek széles aszfaltján a szónoki emelvény volt felállítva. Jóval három óra előtt fölvonult a munkás-zenekar, és hazafias darabok harsogtatásával mulattatta a közönséget. Majd megérkezett a tanítóképző ifjusága zászló alatt, s kiegészítette az ünnepi nagy énekkart. Az ünnepi bizottság elnöke *Levatic* Gusztáv nyitotta meg az ünnepélyt, mire *Tóth* István elszavaltta ünnepi ódját, melyet mai számunkban közlünk. Majd a daloskór énekelte a *Nemzet Imáját*, melynek vezégetével az ünnepi szónok, *Köveskúti* Jenő, képzőntézeti igazgató lépett az emelvényre. Gyönyörűen stilizált, radikális függetlenségi álláspontot kisugárzó hatalmas beszéde mély hatással volt különösen az uri közönségre, mely fokozódó érdeklődéssel halgatta. A kürdelme, a vesélyekben való szenvedést jelölte ki a jövő nagyság eszközüit, mert „szenvedés nélkül nemzet nagygyá nem lett soha!“ A beszéd után a helybeli cigányzenekar játszott, majd az énekesek énekeltek a Fohászt, mire *Makkai* Béla *Petőfi* A Nemzethez című hatalmas forradalmi költeményét szavaltta el lelkes erővel. A közönség a zenekarok kíséretében együttesen énekelte a Himnuszt. Ezután *Levatic* Gusztáv egypár lelkes szóval befejezte az ünnepélyt, míg a nagy tömeg még jó ideig halgatta a munkás zenekar mindinkább lelkesebbé váló zenéjét.

Kivonulás a temetőbe.

Este 6 órakor már nagy tömeg gyült egybe a Kossuth-téren. ¼ 7 órakor indult el a fáklyásmene: a fuvó zenekar ropogós indulója mellett. A menet zömét a képződei ifjuság és a legényegylet alkotta. A földszittet honvédelem előtt a közönség kalaplevéve énekelte a himnuszt, majd *Vidinszky* Géza elszavaltta Lévai Sándor gyönyörű alkalmi ódját a lévai honvédeleméhez, mire *Tokody* István mondott beszédet a szabadságról, a honvédek önfeláldozásáról, a magyar nemzet jövő kötelességeiről. A kissé hosszú, de mindvégig tartalmas és emelkedett beszédét illő csendben és figyelemmel halgatta végig a nagyszámú közönség; a beszéd után hatalmasan felhangzott a *Szózat*, mely után gyujtó hazafias dalokkal vonult le a menet és járta végig a kivilágított várost.

Ünnepi társasvacsora.

A városháza diszterme még nem látott oly szép közönséget, mint a milyen az idei társasvacsorán megjelent. Százharmincheten vettek részt, az öt 48-as honvéden kívül, kiknek a terem közepén terítették. A vacsorát *Demjén* Jenő szolgáltatta. A nagyszámú résztvevő országos képviselők, ifj. *Madarász* József jelenléte vonta maga után, ki a déli vonattal érkezett választói körébe. A nevezetes és dicsőséges választás örökre fénypontja lesz ifju képviselőnk emlékeinek, akkor a 48-as eszmék iránti lelkesedés jutatta őt fényes diadalra, most abban a lelkes szeretetben volt része, mely az ő személyének szült. Ezt a szeretetet tolmácsolta a polgármester az első felköszöntőben, mellyel a lévai kerület buzug és tevékeny képviselőjét üdvözölte és megköszönte neki, hogy megjelenésével emelte az ünnepély fényét. A képviselő válaszában éltette Léva város hazafias polgárságát és poharat emelt az ünnepi szónok, *Köveskúti* Jenő egészségére, a ki nem tekintve a mult maradi hagyományait, mint a jövendő magyar szabadság lelkes hirdetője nyerte meg a közönség szívét. *Köveskúti* szép szavakkal köszönte meg az ovációt, lelkes eljénzés között jelentvén ki, hogy ő a lévai közönség hű barátja, küsdő polgártárs óhajt maradni. Ezután ismét a polgármester köszönte meg az ünnepben szereplők és rendezők fáradságát; *Tóth* István a hazafias nevelés buzug apostolát, *Báthy* Lászlót köszöntötte fel, *Báthy* László a magyar nemzet közös eszményét, a szabad magyar hazát éltette, *Kriek* Jenő a kormányt, mely a szabad Magyarország alapvető munkásairól, a tanítókról kíván gondoskodni; éltették a polgármestert, aki szívesen bocsátott mindent rendelkezésül az ünnep céljaira, *Levatic* Gusztávot, a lévai függetlenségi párt elnökét, a 48-as honvédek stb. — Közben *Madarász* József képviselőnk adott több felvilágosítást a helyzetről, adott feleletet minden kérdésre és — kerületét újra és örökre meghódította magának. Az ünnepelő társaság éjfélig maradt együtt emelkedett, lelkes hangulatban, s az 1907-iki március idusa sokáig felejthetetlen lesz Léva közönségének emlékezetében.

Kiadó lakás!

Kohári-utca 22 sz. alatt 4 szoba, előszoba, konyha, éléskamra, pince, fűszekamra és gyümölcsöskert folyó évi május 1-étől kiadó. Bővebb felvilágosítást ad. Özv. Váray Lajosné Kohári-utca 57 sz.

Báró Kozmitza —(ezelőtt—
Mattoni-féle)
budai

Király-késérővize

az
Erzsébet-Sósfürdő
Enyhe hashajtó főforrása.

Védjegy: „Horgony!”

A Liniment Capsici comp.,

a Horgony-Pain-Expeller
pótléka

egy régióknak bizonyult háziaszer, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvénynek, csúznál és meghűtések-nél, bedörzsölés képpen használva. **Figyelmeztetés.** Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerár az „Arany oroszlánhoz”
Prágában.

Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

A SZÉPSÉG!

Minden hölgynek kétségtelenül leghűbb vágya, hogy mentől szebb legyen a hogy ezen célját elérhesse, megragad minden alkalmat, a legképtelenebb dolgokkal kengetve arcát. — A legtöbb esetben saját karára teszi ezt mert nemcsak, hogy szép nem lesz, hanem ellenkezőleg sok esetben tönkre teszi arcborát úgy, hogy igen hosszú idő, gondos ápolás kell ahhoz, hogy ismét helyrehozza.

Az a világon egyedülálló siker, melyet Földes Kelemen aradi gyógyszerész Margit-Crème jével leért (különösen Francia- és Németországban) sok embert arra birt, hogy ezt a világhírű, ártalmatlan és az arc minden tisztátságára (szépítő, májtolt, kiütések stb.) ellen páratlanul és csodálatosan ható szert utánnozzák. — Természetes, hogy ez senkinek sem sikerül, mert a Margit-crème készítésének titkát senki más nem ismeri, mint a feltaláló és készítő s éppen azért, mert a titkot soha senkire sem birta, hanem minden egyes készítményt maga állít elő, a Margit Crème mindig egyforma, annak kidolgozása a leg gondosabb, tehát hatása is rögtöni és biztos. — Óvakodjunk tehát a cunokát mindentőlével kengetni és használjunk oly szert, melyet angol, amerikai és francia hírneves orvosok is ajánlanak, mint egyedül biztos és ártalmatlan szert az arc szépítésére és a szépség megőrzésére. — Ez a világhírű szépítő or a Földes-féle Margit-Crème mely már 4—5 napi használat után teljesen átalakítja az arc borát, eltünteti a szeplőket, májfoltokat, kiütéseket, bőrtörést, mitesszert, arc- és közhőrösöket. Az arc ideális szép, üde és ifjú lesz s amellett a Margit-Crème teljesen ártalmatlan.

Egy tégely ára 1 korona. Ma git-szappan 70 fillér és Margit-pouder (fehér, rózsás és crème színben) 1 K. 20 fillér. — Ezen szerek mindegyike külön is használható. — A Földes-féle Margit Crème kapható a világ minden nagyobb gyógyszerárában, ahol pedig raktáron nem volna, tessék egyenesen a készítőnek íggy címzeve írni. Földes Kelemen gyógyszerész, Arad.

Főraktár Léván: Dezséri Boleman és Medvcsy Sándor gyógyszerárakban.

Köhögs, érekedség és hurut ellen nincs jobb a **RÉTHY-féle pemetefű czukorkánál!**
Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RÉTHY-félét** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. **1 doboz ára 60 fillér.**
Csak **RÉTHY-félét** fogadjunk el!

Nagyságos asszony,

tudja-e, hogy a maláta-kávét vásárlásánál miért kell Önnek a „Kathreiner” nevet hangsúlyozni?

Mert különben annak az eshetőségnek teszi ki magát, hogy kétes értékű utánzatot kap, mely a „Kathreiner”-t kitüntető, mindenelőnyt nélkülöz.

Csakis a **Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé**

birja, különleges előállításí módszere révén, a gyarmatkávé ízét és zamátját.

Méltóztassék azért, Nagyságos asszony, jól emlékeztetése véni, hogy a valódi „Kathreiner” csakis zárt eredeti csomagokban kapható „Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé” felirattal és Kneipp páter arcképével, mint védjeggyel.

Faeladási hirdetmény.

Mint hogy az 1907. évi március 5-én beadott ajánlat el nem fogadtatott, a beszercebányai püspökség zárt ajánlatokkal egybekapcsolt nyilvános árverésen és pedig tövön az erdőben újból áruba bocsátja az illetékes kormányhatóságok által jóváhagyandó üzemterv szerint a garamszentkereszti uradalom összes üzemosztályáiban az 1907—1911 években mintegy 994 katasztrális holdon részben tisztán, részben más fanemekkel elegyesen álló és vetővágás útján kihasználandó mintegy évi 7—8000 m³ tevő fenyőműfát tömör köbméterenként és pedig 10—19 cm. középméternél 3 K. 20 fill. 20—28 cm. középméternél 5 K. 30 fill. és 29 cm. és ennél nagyobb középméternél 7 K. 40 fill. kikiáltási ár mellett s azon további feltétellel, hogy a vevő a szerződési időtartamra a püspökségi egykeretű vizitúrászt évi 700 koronáért bérbe veszi.

A vevő köteles a vételáron felül az uradalmi személyzet nyugdíjalapjára a vételár 20%-át és jelölési díj címén a haszonfa után darabonként 8 fillért fizetni.

A bantpénz, amely 10000 koronában van megállapítva, vagy készpénzben, mely után azonban a püspökség kamatot nem fizet, vagy pedig óvadéképes, az esedékes szelvényekkel ellátott s az utolsó árfolyam szerinti értékükben, de névértéken felül számításba nem vehető értékpapirokban a zárt ajánlatához csatolandó illetve a szóbeli árverésnek megkezdése előtt az uradalmi felügyelőnél letendő.

Minden árverelő köteles az illető csoportra vonatkozó szóbeli árverésnek megkezdése előtt az árverési, valamint az ezeknek kiegészítő részét képező szerződési feltételeket azok elfogadásának jeléül sajátkezüleg aláírni.

A zárt ajánlatot tevőkről feltételeztetik, hogy azok úgy az árverési, mint a szerződési feltételeket ismerik s magukat azoknak teljesen alávetik.

Versenyárgyalásnak alapjául csak azon írásbeli zárt ajánlatok fogadtatnak el, a melyek az árverés megkezdésére kitűzött óráig az alulírt uradalmi felügyelőnél benyújtattak és amelyekben tisztán kivehető számjegyekkel és egyszersmind betűkkel is kiíratik azon százalék, a melyet az illető ajánlattevő megajánl. Az ajánlatok minden vastagsági osztályra egy és ugyanazon százalékban teendő meg.

Később beérkező ajánlatok felbontatlanul visszautasítottatnak, távirati és utóajánlatok valamint oly ajánlatok pedig, a melyek az árverési vagy szerződési feltételekbe ütköző, vagy ezekben nem foglalt külön kikötéseket tartalmaznak, el nem fogadtatnak.

Az ívenként 1 korona bélyeggel ellátandó írásbeli ajánlatban határozottan kijelentendő, hogy az ajánlattevő úgy az árverési, mint a szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti.

Az eladó püspökség fentartja magának a jogot, hogy a tett vagy benyújtott ajánlatok közül elfogadásra szabadon választhassa azt, a melyet tekintet nélkül az ajánlat magasságára, saját belátása szerint, legmegfelelőbbnek talál, és esetleg az összes ajánlatokat vissza is utasíthassa.

Az ajánlattevő, akinek ajánlata elfogadtatott, köteles az illető jogügyletre vonatkozó szerződést az ajánlatának elfogadását tudató értesítés vételének napjától számítandó 14 nap alatt aláírni.

A szerződésnek aláírásáig az elfogadott ajánlat benyújtójára nézve ezen általános, valamint a közszemlére kitett szerződési feltételek jogérvényesek és kötelezők.

Ha azon árverelő kinek ajánlata elfogadtatott ajánlatát megbánná s visszalépne vagy a szerződést a fentebb kitűzött határidőn belül aláírni vonakodnék, — szerződésszegőnek fog tekintetni, s mint ilyen bantpénzét elveszti s ez esetben a püspökség jogosítva lesz a visszatartott bantpénzt magának mint sajátját megtartani és az ajánlat tárgyát képező vállalati tárgyat a szerződésszegő ajánlattevő terhére és költségére ha csak egyetlenegy, a szerződésszegő ajánlattevő kizárásával megtartandó új versenyárgyalás útján vagy szabad kézből is bárkinek átadni.

Ily esetben a szerződésszegő ajánlattevő a netán kedvezőtlenebb új ajánlatból a püspökségre háramolható veszteségért, ugyszintén a versenyárgyalás költségeiért és minden további károkért összes vagyónával felelős; míg ellenben ha az új árverésnél vagy a szabadkézből való eladás útján netán kedvezőbb ajánlat tétetnék, a kölmbözetre az elmozdított ajánlattevő semmiféle igényt sem tarthat.

A versenyárgyalás eredménye az ajánlattevőkre az ajánlat megtételétől kezdve azonnal és pedig teljes szerződésszerű hatállyal bír, míg ellenben a püspökségre az ügylet csak az alakszerű szerződésnek a vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztérium által történt jóváhagyásával válik kötelezővé.

A szerződési feltételek alulírottánál Garamszentkereszten, valamint a lutilai uradalmi erdőhivatalnál és a barsberzenczei uradalmi erdőgondnokságnál megtekinthetők, a mely helyeken további bővebb felvilágosítások is szerezhetők.

Az árverés 1907 évi március hó 27-én délelőtt 11 órakor fog Garamszentkereszten a püspöki székházban megtartatni.

Garamszentkereszten, 1907. évi március hó 6-án.

Vetzel István, urad. felügyelő.

Gazdasági cikkek.

Az árúk kötelezettség nélkül a lévai raktárból szállítva értendők.

- Marha só 50 kilós zsák Kor. 5.60.
- Tábla só 50 kilós zsák Kor. 11.90.
- Marha só 5 kilo vételénél kilója 12 fillér.
- Petróleum hordó vételnél 100 kilo 36—40 koronáig.
- Petróleum 1 liter I. rendű 36, II. rendű 32 fill.
- Kocsikenőcs belföldi sárga 100 kilo Kor. 16.
- Kocsikenőcs monfalconi kék 100 kilo Kor. 18.
- Portland Cement 100 kilo Kor. 5.
- Román Cement 100 kilo Kor. 3.
- Carbolineum I. rendű 20, II. rendű 18 Kor. 100 kilo.
- Kátrány hordóvételnél 100 kilo Kor. 10.
- Kék gáliczkó kilója 90 fillér.
- Kender 1 kilo Kor. 1.80. Kóc 1 kilo 64 fillér.
- Lámpa olaj 1 liter 80 fillér.
- Kencze I. rendű 1 kilo 80 fillér. II. rendű 72 fillér.
- Aszfalt fedél lemez olesón.
- Égető szesz Denaturált 1 liter 48 fill. 10 liter Kor. 4.40.
- Pormentesítő olaj kilója 40 és 60 fillér.

Esetek, meszelők, lakk, padló fénymázák, festékek minden színben—nagyban, gépszijak kilója 6 korona, drótkerítés 1 □ méter 50 fillértől feljebb, pozsonyi vízmentes ponyvák, zsákok és kéve kötelek.

Főraktár:

Kern Testvéreknel, Léván.

Eladó butorok

zongora és hintó.

Nyitra Ivánka vasuti állomástól $\frac{1}{2}$ órányira fekvő Ürmény községben április hó 4-én délelőtt 10 órakor tartandó önkéntes nyilvános árverésen, özv. Karsay Lajosné eladja különféle finom minőségű szoba butorait, köztük 1 drb. Concert zongorát, úgy szinte konyha, éléskamra és kerti felszerelést. — eladásra kerül 2 drb. fedeles, és 1 üveges hintó (batár) is.

Minden háziasszony

kérjen a legujabban érkezett s közvetlen a termelőtől importált első minőségű

New-Cuba-Kávéből

melynek aromája kitünő és természetes festetlen színű

Kilója 3 korona 20 fillér

4 $\frac{1}{2}$ kilogr. póstacsomag ára 13 kor. 50 fillér.

Kapható: **KERN TESTVEREKNÉL Léván.**

Jegyzet: Érdolog, hogy a kávé ne legyen túl barnára pörköltve, mi álta elveszti zamátját s kiizadjailló olaját.